

[Stavad]

dighedsløn, en ikke særlig gammel person, først var udnævnt til chef, men derefter mente, at det kunne være en udmærket idé i stedet for at komme på rådighedsløn og derefter pension? Ministerens iver efter at slippe af med medarbejdere er så stor, at man giver rådighedslønnen, og derefter er man ovre på Finansministeriets konto med udgifterne, og så kalder man det en besparelse.

Er det ikke også en følgerkning af den personalepolitik, som ministeren fører og lægger op til?

Så siger ministeren: Jamen vi har faktisk bevist, at det kan lade sig gøre – færre medarbejdere, bedre kontrolligningsindsats. Han henviser til, at inden for en treårsperiode har man sparet ca. 300 mennesker, helårsstillinger, og at man har fået et øget provenu.

Det svarer sådan set meget nøje til det, vi hele tiden har tilbudt ministeren, nemlig en fornuftig planlægning omkring personaleudviklingen, samtidig med at man investerer i den teknologi, der skal til for at løse problemet.

Hvad er det for en periode, ministeren snakker om? Ja, det er perioden 1987-1989, hvor der for det første er en gennemsnitlig reduktion på 100 årsværk, altså 100 fuldtidsstillinger om året. Og for det andet er der i den pågældende periode investeret massivt i teknologi, i hjælpemidler, som skulle være med til at aflaste nogle manuelle opgaver og give nogle folk frihed til i stedet for at gå ind i andre opgaver.

Hvad er det så, vi står over for her i 1990? Det er, at ministeren får tilført nye opgaver svarende til 740 fuldtidsstillinger. Det er i hvert fald det, det er gjort op til at der er brugt af ressourcer i kommunerne. Derudover skal ministeren afsætte 70 stillinger til øget FEOGA-kontrol, dvs. nye opgaver svarende til 810 fuldtidsstillinger. Og oveni vil ministeren så afskedige eller på anden måde skaffe sig af med 500 medarbejdere, det vil sige, at inden for en periode, der kun er halvt så lang som den, ministeren henviser til, vil han bortskaffe det, der svarer til 1.310 stillinger, samtidig med at han sparer på teknologien, sparer på edb-udviklingen.

Det er også forkert, når ministeren siger, at vi har forsøgt at give det indtryk, at det er Kommunernes Landsforening, der er blevet angivet som kilde til oplysningen om, at det vil koste 200-300 mio. kr. bare som en del af de edb-besparelser. Næh, det er ikke noget, vi forsøger at

angive som kilde. Det er kommentarer på Kommunernes Landsforenings papir, der er givet til Skatteministeriet. Og hvis ikke jeg husker meget fejl, så har vi måske været lidt for ensidige ved kun at nævne Kommunernes Landsforening, idet der på det samme brev-papir også stod Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, så det var samtlige 275 kommuner, der stod bag den oplysning.

Når så ministeren mener at vide, at man nu finder løsninger med kommunerne, så ved jeg da ikke, hvad der foregår. Det eneste, vi har fået oplyst, er, at om de erhvervsrettede registre har der været nogle forhandlinger, har der været fælles udvalgsarbejde.

Hvis ministeren vil se, hvad den kritik rettede sig imod, vil han se, at det specielt var de øvrige områder, kritikken rettede sig imod, og hvor konklusionen var, at det vil koste ligningsprovener i kommunerne.

Summen af de svar, ministeren har forsøgt at give her i folketingsalen, er i hvert fald ikke nogen form for dokumentation for, at de ulykker, vi desværre ser ske i øjeblikket, er luftkasteller. Tværtimod kan vi vel sige, at med de svar, skatteministeren har givet, har han dokumenteret, at hvis tingene foregår i et roligt tempo, hvis man investerer i den teknologi, som er nødvendig, for at man kan lave rationaliseringer, for at man kan lave omstillinger, så er det muligt med færre medarbejdere at hente et øget provener hjem.

Men det, ministeren gør nu, er, at han vil spare det, der svarer til 1.310 fuldtidsstillinger, samtidig med at han sparer på edb, samtidig med at han laver meget store strukturændringer, flytter rundt på folk geografisk, flytter i nye lokaler, sætter folk til at udføre opgaver, som de ikke tidligere har udført, og derfor også skal i gang med store uddannelsesopgaver.

Det er det samlede projekt, som desværre giver et resultat, hvor jeg ikke forstår, at skatteministeren ikke havde haft en interesse i, at vi kunne have sat os ned på et tidligere tidspunkt, hvad vi gang på gang har tilbudt, for at finde fælles løsninger, så at vi kunne få skatteforvaltninger, kunne få en ligning, kunne få en kontrol, som vi kunne være tjent med.

Men det kan da godt være, som skatteministeren siger, at forskellen på os er den forskel, vi ser i størrelsen af den offentlige sektor, at skatteministeren er parat til at bruge ethvert middel